

ת"פ 16061/10/14 - פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נגד גאי בן אהרון

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 16061-10-14 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' בן אהרון
בפני כבוד השופטת יעל פרדלסקי

בעניין: פרקליטות מחוז תל אביב פלילי

המאשימה

נגד

גאי בן אהרון

הנאשם

הכרעת דין

כמצוות המחוקק אני מודיעה בפתח הכרעת הדין, כי החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק מכל המיוחס לו בכתב האישום.

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום מתוקן, המייחס לנאשם ביצוע עבירות של זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר, עבירה לפי סעיף 418 אמצעיתא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"), שימוש במסמך מזויף, עבירה לפי סעיף 420 לחוק וקבלת דבר במרמה, עבירה לפי סעיף 415 רישא.

2. בעובדות כתב האישום המתוקן נטען, כי בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, היה הנאשם בעליה של חברת "סמארט מוב", המספקת שירותי שילוח בינלאומי (להלן: "**החברה**") ועובר ליום 12.6.13 טיפל הנאשם בשליחת מטען לאוסטרליה (להלן: "**המטען**") עבור גברת אביבית נתן ברייס (להלן: "**המתלוננת**").

ביום 30.5.13, במסגרת המלצתו של הנאשם לבטח את המטען באמצעות "אטלס", חברת ביטוח המספקת, בין היתר, ביטוח עבור סחורה הנשלחת דרך הים (להלן: "**אטלס**"), מילאה המתלוננת טפסי פוליסת ביטוח שקיבלה מהנאשם, על ידי סימון "א" בשדה של ביטוח "כל הסיכונים" ושלחה לנאשם בפקס את הטופס כשהוא מלא וחתום על ידה (להלן: "**הטופס**"). בסמוך ליום 30.5.13 שילמה המתלוננת לנאשם 680 דולר ובהמשך שילמה לנאשם 4,639 ₪ שכללו את תשלום הביטוח על המטען. הנאשם לא שלח את הטופס לאטלס בטרם שליחת המטען לאוסטרליה, וזאת למרות שתנאי לביטוח "כל הסיכונים" הינו שליחת הטופס לאטלס בטרם היוודע כי נוצר נזק למטען ולפני שהמטען יגיע ליעדו.

עוד נטען בכתב האישום, כי ביום 12.6.13 או בסמוך לכך, נשלח המטען של המתלוננת באמצעות הנאשם מישראל לסידיני, אוסטרליה. המטען הגיע ליעדו ביום 1.8.13, כאשר חלק מהפריטים בו ניזוקו וחפצים רבים בתוכו הדיפו ריח חזק של כימיקלים. ביום 13.8.13 המתלוננת פנתה לנאשם ודיווחה על הנזק שנגרם למטען.

ביום 26.8.13 או בסמוך לכך, זייף הנאשם את הטופס על ידי כך שמחק ללא סמכות כדון, את הסימון "א" משדה "כל הסיכונים" וסימן "א" בשדה "ביטוח חלקי" (להלן: "**הטופס המזויף**"). הנאשם עשה כן בכוונה לרמות ובזדוניות לא ניתן לבטח את המטען בביטוח "כל הסיכונים" לאור גילוי הנזק שנגרם למטען, ושלח את הטופס המזויף לאטלס כדי לחמוק מאחריותו להיעדר כיסוי ביטוחי למתלוננת כפי שהתחייב בפניה.

בהמשך למתואר לעיל, בעת שהמתלוננת פנתה לאטלס, נודע למתלוננת דבר הזיוף, וכן אטלס הודיעה למתלוננת שהיא אינה מכסה את האירוע. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרם למתלוננת נזק ממוני כבד מאחר ונאלצה להשליך חלק מהמטען שניזוק.

3. במענה לכתב האישום השיב ב"כ הנאשם, כי עובר ליום 12.6.13 טיפל הנאשם בשליחת המטען עבור המתלוננת וביום 26.8.13 שלח לאטלס טופס הצעה לביטוח המטען חתום על ידי המתלוננת. עוד השיב, כי הנאשם כופר במיוחס לו בכתב האישום, מכחיש שהמליץ למתלוננת לבצע ביטוח מורחב (להלן: "**ביטוח כל הסיכונים**") וטוען, כי המליץ למתלוננת לבטח את המטען בביטוח "טוטל לוסט" (להלן: "**ביטוח מצומצם**"). עוד טען ב"כ הנאשם, כי המתלוננת ארזה את החפצים בעצמה, ותנאי הפוליסה בנסיבות אלו אינם מאפשרים ביטוח "כל הסיכונים" ולפיכך לא היה לנאשם כל אינטרס לשכנע את המתלוננת לעשות ביטוח כל הסיכונים. בנוסף טען, כי הנאשם לא ידע בעת ששלח את טופס ההצעה לביטוח המטען לאטלס, אודות הנזק שנגרם למטען, וידע על הנזק שנגרם למטען רק ביום 27.8.13. כן טען, כי ניתן היה לשלוח את טופס ההצעה לביטוח המטען לאטלס גם לאחר הגעת המטען לנמל סידני ושאלן מחלוקת כי המסמך שונה על ידי מאן דהוא, כשאין לנאשם ידיעה מי שינה את המסמך.

4. מסיכומי ב"כ הצדדים ומהראיות שהובאו בפני עולה, כי אין מחלוקת שהמתלוננת שלחה את המטען מבית הוריה לנמל סידני שבאוסטרליה, באמצעות החברה של הנאשם, וסיכמה עם הנאשם שתבטח את המטען מדלת בית הוריה לנמל בסידי באטלס, באמצעות הנאשם. עוד אין מחלוקת, כי המתלוננת ואמה, ארזו את רוב החפצים שנשלחו במטען, ושאטלס סירבה לפצות את המתלוננת בגין הנזקים שנגרמו לטענת המתלוננת למטען, מאחר ולטענת אטלס המתלוננת לא ביטחה את המטען בביטוח "כל הסיכונים" אלא בביטוח "מצומצם". בנוסף אין מחלוקת, כי הנאשם הביא למתלוננת עותק אחד של טופס הצעה לביטוח לאטלס ביום שאסף את המטען מבית הוריה, וסוכם כי המתלוננת תמלא את הטופס ותעביר אותו בפקס או בדואר אלקטרוני לנאשם. כן אין מחלוקת, כי טופס ההצעה לביטוח המטען אשר חתום על ידי המתלוננת ואשר הועבר על ידי הנאשם לאטלס (ת/11) כ-3 חודשים לאחר שהמתלוננת העבירה לו טופס הצעה לביטוח הינו מסמך מזויף, כאשר עולה מחוות דעת של מומחה מז"פ (ת/10), שבטופס (ת/11) הסימון X המקורי שמשמאל למילים All risks נמחק בטיפקס ובמשבצת הריקה שמשמאל למילים Limited cover הוסף סימון X. עוד אין מחלוקת, כי ת/12 שהינו טופס הצעה לביטוח המטען של המתלוננת ששלח הנאשם לאטלס והתקבל באטלס זהה ל-ת/11.

5. ב"כ המאשימה עתר בסיכומיו להרשיע את הנאשם בכל המיוחס לו בכתב האישום וטען, כי הראיות הנסיבתיות מובילות למסקנה חד משמעית לפיה, הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום. עוד טען, כי הנאשם שינה גרסתו בבית המשפט, ושקרי הנאשם מצביעים על התנהגות מפלילה של הנאשם ומהווים סיוע ראיתי עצמאי לראיות המאשימה. בנוסף טען, שרק לנאשם היה מניע לזייף את טופס ההצעה לביטוח המטען לאטלס (ת/11) שעניינו הסרת אחריותו לפצות את המתלוננת על נזקיה, ושלמתלוננת לא היה מניע להרע את מצבה ולזייף את ת/11.

6. ב"כ הנאשם עתר בסיכומיו לזכות את הנאשם וטען, כי מהראיות שהובאו בפני בית המשפט עולה, כי לא ניתן

היה לבטח מלכתחילה את המטען בביטוח כל הסיכונים מאחר והמתלוננת ארזה בעצמה את החפצים שנשלחו במטען, ותנאי פוליסת "כל הסיכונים" אינם מאפשרים זאת. עוד טען, כי לנאשם לא היה מניע לזייף את ת/11 ומנגד, למתלוננת היה מניע לזייף את ת/11 על מנת לקבל את כספי הביטוח, ואף היתה לה אפשרות לעשות זאת, שכן קיבלה העתק אחד של טופס ריק של הצעה לביטוח לאטלס ויכלה לצלם את הטופס ולזייפו. לפיכך, הראיות הנסיבתיות אינן מצביעות באופן חד משמעי, כי הנאשם הוא זה אשר זייף את ת/11 ומכאן, כי יש לזכותו.

7. מהראיות שהובאו בפניי, עולה כי אין ראיות ישירות הקושרות את הנאשם לביצוע המיוחס לו בכתב האישום, ועל"י לבחון האם הוכחה המאשימה מעבר לכל ספק סביר, באמצעות ראיות נסיבתיות כי הנאשם ביצע את המיוחס לו בכתב האישום?

8. סקירת ראיות רלבנטיות להכרעה:

א. עדות המתלוננת:

העדה העידה, כי התגוררה בבית הוריה ותכננה לחזור לגור עם בעלה באוסטרליה, בה גרו 13 שנה, במהלך החודשים יוני-יולי 2013. בתחילת חודש פברואר 2013 חיפשה באמצעות האינטרנט חברת שילוח שתעביר את חפציהם מישראל לאוסטרליה. לאחר ששוחחה עם הנאשם בטלפון, הגיע הנאשם לבית הוריה, על מנת להעריך את גודל תכולת החפצים שבכוונתה לשלוח, ולאחר שביקש ממנה לארוז כלשונה "את כל מה שהיא יכולה..." (עמוד 10, שורות 6-7), העריך הנאשם כי מדובר בחפצים בנפח של בערך 5 מטר קוב. הם מילאו יחד את ת/3 שעניינו ההסכם בינה לבין החברה והיא חתמה על ההסכם הנ"ל (ת/3), כשסוכם על ביטוח מלא מדלת בית הוריה ועד נמל סידני, לאחר שהנאשם הסביר לה שזה יפחית עלויות, שכן יצרף את המטען למכולה של אחרים. בסוף חודש מאי 2013, בעת שהנאשם הגיע לבית הוריה לקחת את המטען לנמל, הוא הביא לה עותק אחד של טופס הצעה לביטוח המטען באטלס, וביקש שתמלא אותו במהירות ושתחזיר לו את הטופס לאחר שימולא על ידה בפקס או בדואר אלקטרוני. המתלוננת מילאה את הטופס על נספחיו תוך יום-יומיים. מאחר והיו פרטים שלא ידעה למלא, שוחחה בטלפון עם הנאשם והשאירה לו למלא חלק מהפרטים. המתלוננת פקססה לנאשם את הטופס שמילאה, והטופס המקורי של הצעה לביטוח המטען באטלס אותו מילאה נשאר אצלה (ת/2) והיא לקחה אותו לאוסטרליה.

כן העידה, כי סימנה על גבי הטופס של הצעה לביטוח באטלס X לצד המילים באנגלית שמשמעותם "כל הסיכונים", ושתמיד ביטחה מטענים ששלחה בביטוח כל הסיכונים, שכן לא רצתה לקחת סיכון ולעשות ביטוח מצומצם מאחר והיו במטען חפצים בעלי ערך סנטימנטלי. היא ארזה את החפצים יחד עם אמה, ואת החפצים הגדולים והשבירים הן לא ארזו והנאשם לקח אותם כשבא לאסוף את החפצים מבית הוריה, ואמר לה שיארוז אותם בנמל. המטען הגיע לנמל סידני ב- 4 או ב- 5 לאוגוסט 2013, ובעלה שכר משאית והביא את הציוד לביתם בסידני בשבוע של 12-13 לאוגוסט 2013, לאחר שנאלצו לשלם כ-1,000 דולר למתווך בסידני אשר שלח לה בדואר אלקטרוני דרישה בתחילת אוגוסט 2013, לתשלום הסכום הנ"ל (ת/4) כדי לשחרר את המטען. עוד העידה, כי לאחר שעיינה ב-ת/4 ראתה, כי הנפח של המטען הוא פחות מהנפח שלפיו הנאשם חייב אותה בתשלום, ולכן שלחה לנאשם דואר אלקטרוני (עמוד 70 ל-ת/5) בו כתבה, כי יש הפרשים בנפח של המטען וביקשה שיפצה אותם. בנוסף כתבה לנאשם שהוא לא יידע אותה שיהיו לה הוצאות בסך 1,000 דולר כדי לשחרר את המטען בסידני. הנאשם פיצה אותה בסך של 500 ₪ על ההפרש בנפח המכולה, ולעניין התשלום של 1,000 דולר השיב בדואר אלקטרוני, "כי זה לא צריך להיות כך ושיבדוק זאת", אולם הוא לא חזר אליה, והיא נאלצה לשלם את הסכום הנ"ל למתווך בסידני על מנת לשחרר את המטען. כאשר הגיעה המטען לביתה, היא ובעלה פתחו את הארגזים וגילו כי חלק מהחפצים נהרסו, מדובר בחפצים אשר לא נארוזו כראוי על ידי הנאשם, וכן מצאה שכל החפצים הגיעו מסריחים. המתלוננת ובעלה צילמו את החפצים (ת/6) והיא שלחה לנאשם דואר אלקטרוני,

לאחר שהנאשם בשיחה טלפונית עם אמה התנער מאחריות. המתלוננת שלחה לנאשם דואר אלקטרוני וביקשה מהנאשם תגובה לעניין החפצים שנהרסו, לכך שהנאשם אמר לה בישראל שיש לה זכות לבדוק את החפצים בבית ולבקש פיצוי מהביטוח בתוך יומיים-שלושה, ושאלה מה עליה לעשות עם הביטוח(עמוד 26.8.13-ל-5/ת)אולם הנאשם לא השיב לה. המתלוננת שהיתה בהריון מתקדם "ויתרה" כלשונה ובמשך שלושה שבועות, היא, בעלה וחברים ניסו לאוורר ולרחוץ את החפצים שהגיעו במטען, אולם הריח החמיר. היא הבינה שהריח מסוכן ופנתה שוב לנאשם. ב-26.8.13 אמא שלה שהיתה בקשר איתה ועם הנאשם ביקשה מהנאשם שישלח למתלוננת את פוליסת הביטוח. הנאשם ביקש שהמתלוננת תשלח לו מכתב הצהרה לביטוח והיא שלחה לנאשם דואר אלקטרוני עם מכתב בו פירטה את שאירע לחפצים (עמוד 88 ל-5/ת) וכן ביקשה ממנו שישלח לה את הפוליסה. לאחר יממה שלח לה הנאשם בדואר אלקטרוני את הפוליסה וכתב "טוטל לוסט" (עמוד 91 ל-5/ת), והיא העבירה לאטלס בדאר אלקטרוני את הפוליסה שהנאשם שלח לה (9/ת) בצירוף מכתב שכתבה על הנזקים שנגרמו לה (עמוד 95-96 ל-5/ת). כן העבירה לאטלס את ההצעה לביטוח המטען המקורית שנותרה ברשותה (2/ת). אטלס דחתה את התביעה וציינה שהבקשה לביטוח שהנאשם שלח אליהם הינה לביטוח מצומצם. המתלוננת ביקשה מאטלס את המסמך ששלח להם הנאשם (11/ת) וציינה, כי ניתן לראות על גביו כי ה- "א", שהיא כתבה נמחק ובמקומו סומן "א" בתבנית הביטוח המצומצם. המתלוננת כתבה לאטלס כי 11/ת הינו זיוף ושלא היא זייפה, וכי היא שילמה בגין ביטוח כל הסיכונים(עמודים 95-96 ל-5/ת) הנאשם כתב לה דואר אלקטרוני (עמוד 107 ל-5/ת), בו הכחיש זאת וטען שהיא משקרת, ומכיוון שהיתה בהריון והדבר השפיע עליה, העבירה את הנושא לטיפול הוריה. היא שלחה להוריה את 2/ת בדואר, והם הלכו עם זה למשטרה, להתלונן על זיוף. בחקירה נגדית השיבה, כי 90% מהפריטים היא ארזה. עוד השיבה כי אינה זוכרת שהיה סיכום מי אורז (עמ'20 לפרוטוקול ש'4) ושהיא שילמה עבור אריזה והוסיפה: "ההסכם בינינו כלל אריזה, הוא הביא לי ארגזים מראש על מה שידע שאני יכולה לארוז" (עמוד 24 לפרוטוקול, שורה 19). בנוסף השיבה, לאחר שעיינה בתנאי הפוליסה המצורפים ל-2/ת, שעפ"י תנאי הפוליסה, כל הפריטים אמורים להיות ארוזים בצורה מקצועית ומותאמת ונכנסים לתוך רשימת התכולה ופריטים שנשברו, נשרטו או נפגמו, ואשר נארזו על ידי הבעלים, לא מכוסים בביטוח ושקראה אותם ברפרוף.

היא בחרה לעשות משלוח מטען מדלת לנמל ולא מדלת לדלת, כדי להוזיל עלויות מאחר והיא פדנטית בחרה לארוז בעצמה מה שיכלה, ולא בשל עלויות. כן השיבה שפעמים רבות בעבר עשתה ביטוח כל הסיכונים על מטען ששלחה, כשהאריזה נעשתה באופן שטקסטיל וחפצים אישיים היא ארזה ואילו דברים גדולים ומקצועיים חברת השילוח ארז. המתלוננת לא זכרה כמה פעמים הנאשם היה בבית הוריה וזכרה שבעת שחתמה על ההסכם (3/ת) הם סגרו שנפח המטען 1.5 מטר קוב ובהמשך הנאשם העריך את המטען ב-5.1 מטר קוב. עוד השיבה, כי לא ראתה את הנאשם מזייף את (11/ת) אולם היא מניחה שהנאשם זייף, מאחר והוא היחיד שקיבל ממנה טופס הצעה לביטוח חתום והיה לו אינטרס לזייף, שכן אם לא היתה פונה אליו הוא לא היה מעביר את כספי הביטוח לאטלס, והנאשם לא היה פונה לאטלס בבקשה לבטח את המטען. בנוסף השיבה כי אינה זוכרת אם הוריה ישבו איתה ועם הנאשם בעת שהיא והנאשם סיכמו אודות המטען.

ב. עדות עד תביעה מר רונן חכם אהרון (להלן: "רונן"):

העד העיד שהינו המנהל והבעלים של אטלס ושביום 26.8.13 קיבלו באטלס בפקס מהנאשם הצעה לבטח בביטוח מצומצם את המטען של המתלוננת (12/ת). עוד העיד, כי קיבלו בדואר אלקטרוני את הבקשה של המתלוננת לפצותה ומאחר והמטען היה מבוטח בביטוח מצומצם, דחו את תביעתה, והודיעו לה על כך (עמוד 95-96 ל-5/ת). המתלוננת פנתה אליהם וטענה, כי ביטחה את המטען בביטוח כל הסיכונים וכן המתלוננת או אביה שלחו לאטלס את 2/ת. לאחר שראו באטלס את השוני בין 2/ת ל-12/ת הם פנו לנאשם על מנת לברר את זיוף ההצעה לביטוח של המתלוננת (13/ת).

העד הסביר, כי קיימות שתי אפשרויות לבטח מטען: האחת- ביטוח "כל הסיכונים" אשר מכסה כל נזק שקורה למטען במהלך ההובלה למעט חריגים, והשנייה- ביטוח "כיסוי מצומצם" המכסה סיכונים ספציפיים, כגון טביעת אוניה, כאשר הלקוח אמור לסמן על גבי הטופס של הצעה לביטוח את סוג הביטוח בו הוא בוחר. בביטוח כל הסיכונים, הטופס חייב להגיע לאטלס לפני צאת המטען, ואילו בביטוח מצומצם ניתן לשלוח את הטופס גם לאחר שהמטען יצא, כאשר בשני הביטוחים ניתן לבטח מטען מדלת לדלת או מדלת לנמל. עוד העיד, כי ב-ת/12 סומן שההצעה היא לביטוח מצומצם, ואילו ב-ת/2 סומן שההצעה היא לביטוח כל הסיכונים, ולו היו מקבלים באטלס את ת/2 ב-26.8.13, לא היה ניתן לבטח את המטען שכן המטען כבר היה בדרכו או שכבר הגיע. בחקירה נגדית השיב, כי על פי תנאי הפוליסה של ביטוח "כל הסיכונים", על המטען להיות ארוז בצורה מקצועית ולהופיע ברשימה של המשלח, ומטען שנארז על ידי המבוטח בעצמו ולא ע"י המשלח לא ניתן לבטחו בביטוח כל הסיכונים, וגם אם המבוטח בהצעה לביטוח יסמן "כל הסיכונים" הרי שבפועל הביטוח יהיה ביטוח מצומצם. עוד העיד, כי כאשר לקוח ארוז פריטים מסוימים בעצמו זה רשום במסמך נפרד על ידי המשלח ואם לא מסומן שחפץ מסוים נארז על ידי הלקוח אזי המשמעות הינה כי החפץ נארז על ידי המשלח ובאם מוגשת תביעה העד מבקש את המסמך הנ"ל מהמשלח.

ג. עדות עד תביעה- מר נתן חזקיהו:

העד העיד בחקירה ראשית, כי נכח בעת שביתו המתלוננת סיכמה עם הנאשם על הביטוח של המטען ושהמתלוננת התייעצה עם הוריה על סוג ביטוח והם יעצו לה לעשות ביטוח מלא ולא חלקי. עוד העיד, כי המתלוננת מילאה איתו את ת/2 והתייעצה איתו לגבי שווי החפצים, ושלדעתו ת/11 הוא מזויף שכן ה-X מסומן בצורה גסה ובוטה ואילו כתב ידה של המתלוננת קטנטן וזעיר. כן העיד, כי המתלוננת הודיעה לו שחלק מהחפצים הגיעו פגומים וחלקם מסריחים, הוא פנה לנאשם וביקש שיפעיל את הביטוח, ולאחר שנתקל בסירוב פנה לאטלס, ששלחו לו את ת/11 והבחין שהביטוח נעשה יום לפני או אחרי שהמטען הגיע לאוסטרליה. בחקירה נגדית השיב, כי כל החפצים היו ארוזים כאשר הנאשם הגיע לביתם בפעם הראשונה, פרט לאופניים, ושהוא זוכר משיחות עם המתלוננת שהנאשם היה אמור לארוז את כל תכולת המטען, אולם מאחר וארוז לבד, לא היה לנאשם מה לארוז, למעט אופניים.

ד. הודעת נאשם באזהרה (ת/1):

ב-ת/1 השיב הנאשם, כי ישנם 2 סוגי שירות במשלוח בינלאומי: שירות מדלת הלקוח ועד נמל הכניסה למדינה בה מיועד המשלוח, ובשירות זה נגמרת האחריות בנמל, וישנו שירות מדלת הלקוח ועד דלת ביתו במדינת היעד, ובשירות זה האחריות של המשלח לחפצים שהגיעו לבית הלקוח עד לאחר פירוקם. בחוזה עם המתלוננת שנחתם כשהוריה לא היו שותפים לשיחות, נסגר כי יאסוף את המטען מביתה בחולון עד לנמל בסידיני, ולכן נאמר לה כי האחריות על המטען תסתיים בהגעת המטען לנמל סידני. כמו-כן הוסבר לה, שהביטוח היחיד שניתן לבטח בסוג משלוח זה הינו ביטוח "טוטאל לוסט" שחל בעת אובדן מלא של המטען, כגון טביעת אוניה. בנוסף, הוסבר למתלוננת לגבי הוצאות בחו"ל, אופי השירות ומה הוא כולל. בעת שאסף את חפציה של המתלוננת היה מטען פי 3 מהכמות שנסגרה חוזה. עוד השיב, כי הוא לא זיף את הטופס של ההצעה לביטוח, לא הגיוני שישתכר על ביטוח של 7,000 דולר, ושלא ניתן היה לעשות ביטוח כל הסיכונים שכן המתלוננת ארזה לבד וביקשה ביטוח מדלת לנמל ולא מדלת לדלת, ושלא המליץ למתלוננת לעשות ביטוח כל הסיכונים. בנוסף השיב, כי קיבל את טופס ההצעה לביטוח מהמתלוננת בפקס, מספר ימים לאחר שנתן את הטופס למתלוננת, והעביר לאטלס את הטופס של ההצעה לביטוח של המתלוננת במועד שחשב שהמטען עדין לא הגיע לנמל בסידיני. כן השיב שפנו אליו מאטלס ואמרו לו שהמטען הגיע, ושלמתלוננת יש תלונות. לאחר שבדק עם אטלס נאמר לו שבשל סוג הביטוח- "טוטאל לוסט", לא ניתן לעזור למתלוננת. עוד השיב, כי ניתן לבצע דרך חברת הביטוח, ביטוח מטען עד להגעת המטען לנמל היעד, ובשירות מדלת לדלת עד להגעת המטען לבית הלקוח, ושאינו זוכר מדוע לא שלח את טופס הצעת הביטוח של המתלוננת בסמוך למועד ששלחה לו אותו בפקס, ושהוא לא ידע בעת

ששלח את טופס ההצעה לביטוח של המתלוננת שהמטען שלה הגיע לנמל היעד. בנוסף השיב, כי אם היתה שריפה של האונייה וכיוצ"ב, המתלוננת היתה מקבלת פיצויי ושלא המליץ למתלוננת לעשות ביטוח מלא ושלא אמר לה שיש לה כמה ימים להתלונן לאחר הגעת המטען לדירתה ולקבל פיצוי, ולא זייף את טופס ההצעה לביטוח של המתלוננת.

ה. עדות הנאשם:

בחקירה ראשית העיד, כי בפגישה הראשונה שלו עם המתלוננת בבית הוריה, נכחו בבית המתלוננת ואמה ולא נכחו אנשים נוספים. לאחר שבדק אילו חפצים המתלוננת מתכננת לשלוח, כאשר חלקם כבר היו ארוזים, ישב עם המתלוננת במטבח, כשאמא שלה מחוץ למטבח מתעסקת בדברים אחרים, והסביר לה על אפשרויות המשלוח השונות. המתלוננת ביקשה ממנו להוזיל עלויות, והוא הסביר לה שניתן לעשות זאת על ידי שילוח מדלת לנמל וביצוע אריזה עצמאית. עוד הסביר למתלוננת, שמאחר והיא אורזת לבד תוכל לעשות ביטוח מצומצם בלבד, והסביר לה על העלויות של הביטוח ועל הכיסוי של הביטוח המצומצם. בנוסף הבהיר למתלוננת שיהיו לה הוצאות נלוות באוסטרליה והם סיכמו בהסכם (ת/3) את פרטי העסקה, כאשר התשלום לא כלל אריזה, בת/3 בשדה ליד המילה אריזה כתב את האות N והסביר "כשהכוונה היא ל NO כתבתי את זה מהר וזה נראה כאילו זה התפקשש, אבל זה בודאי לא דומה ל Yes" (עמוד 48 לפרוטוקול, שורות 32-31), שכן המחיר לא כלל אריזה. עוד העיד כי כאשר הגיע לאסוף את המטען, רוב החפצים היו ארוזים והתברר כי נפח המטען גדל פי שלושה, כאשר ביחס לחפצים שהמתלוננת לא ארזה הסביר למתלוננת שאין לו חומרי אריזה, ושידאג שיושמו על משטח באופן שניתן יהיה להגן עליהם. בהמשך, לאחר שהמטען הגיע, המתלוננת התלוננה על הפרש לטובתה בנפח המטען והוא החזיר לה את ההפרשים. כן התלוננה על הוצאות גבוהות שהיו לה לשחרר את המטען. עוד העיד, כי לא קיבל דואר אלקטרוני מהמתלוננת אודות נזקים שנגרמו למטען מיום 14.8.13 (עמוד 82 ל-ת/5), ושאוּלִי זה הגיע לספאם, ולכן לא הגיב עליו, שכן הגיב לכל הודעות הדואר האלקטרוני שקיבל ממנה. עוד העיד, כי שלח את הצעת הביטוח שקיבל מהמתלוננת (ת/11) ביום 26.8.13 לאטלס, מאחר ושכח לשלוח אותו, לא זייף את ההצעה לביטוח שקיבל מהמתלוננת, ושהמתלוננת היא זו ששינתה את המסמך, וכלשונו "בן אדם שמילא טופס, שלח אותו, התבלבל ושינה אותו, ככה אני רואה את זה" (עמוד 50 לפרוטוקול, שורה 20).

בחקירה נגדית השיב, כי כל מה שאמר בהודעתו (ת/1) הוא אמת. עוד השיב, כי הוא זה שמילא את ת/3, ושרק הוא והמתלוננת היו נוכחים במעמד סגירת העסקה. הנאשם הסביר למתלוננת שאם היא אורזת לבד הביטוח הוא מצומצם ומכסה עד הנמל, ואין מדובר בביטוח כל הסיכונים, והופתע כששמע מרון בבית המשפט שאפשר לעשות ביטוח כל הסיכונים מדלת לנמל ושהוא מעולם לא נתן ללקוחות אפשרות לבטח בביטוח כל הסיכונים מדלת לנמל. עוד השיב, כי לא אמר למתלוננת שיהיה לה יומיים-שלושה לאחר שהמטען יגיע לנמל לבדוק אם נגרם לחפצים נזק, לא מכיר אפשרות כזו, והמתלוננת שיקרה.

עוד השיב, כי המתלוננת ידעה שיש לה הוצאות באוסטרליה, אולם לא ידעה מה העלות. כשהם שוחחו על כך הוא אמר לה שזה יהיה כ-400-350 דולר, אולם מאחר והכמות של המשלוח שולשה, ההוצאות באוסטרליה גדלו בהתאם. לאחר שיחה עם המתלוננת אמר לה שיבדוק את העלות, והחזיר לה תשובה טלפונית.

עוד השיב, כי כאשר הגיע לביתה של המתלוננת לאסוף את המטען ראה כי מדובר בנפח פי שלוש ממה שסוכם וראה מספר חפצים לא ארוזים, והסביר למתלוננת שאין לו חומרי אריזה וישים אותם במקום מוגן על גבי המשטח. ביחס להפרש בנפח המטען השיב, כי עוד ביום 30.7.13 שלח לה את שטר המטען שם מצוין נפח קטן יותר וחיכה למדידה חוזרת בנמל, ושלח לה את הכסף בגין ההפרשים.

בנוסף העיד, כי לא קיבל דואר אלקטרוני (עמוד 82 ל-ת/5) בו הודיעה לו המתלוננת שחפצים שהוא ארז נשברו, יכול

להיות שזה הגיע לספאם ונמחק עם עשרות הודעות דואר אלקטרוני שנמחקות מידי יום. לא זוכר שדיבר עם אמא של המתלוננת ביום 26.8.13 ולא זוכר שראה את המכתב שצירפה המתלוננת לדואר זה (עמוד 88 ל-ת/5).

עוד השיב, כי אינו זוכר מדוע שלח את הצעה לביטוח של המתלוננת לאטלס לאחר 3 חודשים ולא זוכר אם שלח את הטופס בעקבות שיחה עם אמא של המתלוננת ביום 26.8.13.

כן השיב, כי לא ניתן להנפיק פוליסת ביטוח עד שהמטען לא יוצא מישראל, מאחר והדרישות של אטלס הן מספר של שטר מטען. מכאן, כי אפשר לשלוח את הבקשה לאטלס בביטוח כל הסיכונים גם לאחר שהמטען יוצא, אולם כשהוא עדיין בים. עוד העיד, כי מעולם לא עשה ביטוח כל הסיכונים לפני שהמטען יצא מישראל. כשנשאל האם רון מאטלס משקר כשאומר שחייבים לעשות את הביטוח לפני יציאת המטען מישראל השיב, "... מה שקורה בשטח ומה שהוא אמר זה שני דברים שונים" (עמוד 63 לפרוטוקול, שורה 21), ורון מגמיש את התנאים.

עוד השיב, כי בדרך כלל לא נוהג לחכות הרבה זמן לפני ששולח את ההצעה לביטוח וכי המקרה של המתלוננת בו הטופס נשלח לאטלס לאחר 3 חודשים הוא חריג. יחד עם זאת, בביטוח מדלת לנמל כאשר עושים ביטוח מצומצם אין חשיבות לעניין מועד שליחת הטופס לאטלס, וכאשר שלח במקרה זה את הטופס של המתלוננת ידע שהמטען כבר הגיע לאוסטרליה, ושהחוקרת עיוותה את דבריו בהודעתו כשכתבה שהשיב ששכח ולא ידע שהמטען הגיע לאוסטרליה.

בנוסף השיב, שכאשר רון פנה אליו בדואר אלקטרוני והודיע לו שהוא שוקל לפנות למשטרה בגין חשד שהמתלוננת רימתה את אטלס(ת/3) הוא ביקש ממנו להימנע מהגשת תלונה כדי לא לעשות נזק למתלוננת ולא פנה לרון כי פחד שייחשף שהוא זה שזייף את הטופס. כן השיב, שלדעתו המתלוננת היא זו שזייפה את ת/11 או מישהו מבני משפחתה.

ו. ת/3- הסכם בין סמארט מוב למתלוננת:

אין מחלוקת, כי המתלוננת והנאשם חתמו על ת/3 בפגישתם הראשונה בבית הוריה של המתלוננת, ומילאו את הפרטים שהיה צריך להשלים ב-ת/3, ושהנאשם הוא זה שכתב אותם וסימן אותם. מעיון ב-ת/3 עולה, כי בשדה שכותרתו רשימת חיובים, סומנו האותיות Y או N לצד המילים איסוף, אחסנה וכיוצ"ב, כשלצד המילה "אריזה" סומנה אות הנחזית כ-R. לצד המילה "ביטוח" נכתב בכתב יד 2% מהערך המוצהר. בנוסף בשדה שכותרתו "המחיר אינו כולל" נמחקו מספר אפשרויות, כגון אמצעי הרמה מיוחדים והושאר, ריסוס והדברה, הוצאות נמל ו/או מיסי נמל ודברים נוספי. בנוסף סומן X בשדה של סוג השרות הנדרש ליד המילים דלת לנמל וכן מולאו בכתב יד פרטים על נפח המטען, התשלום, סכום המקדמה וכיוצ"ב.

ז. ת/5- אסופת תכתובות דואר אלקטרוני בין המתלוננת לנאשם החל מיום 11.2.13, בין המתלוננת לרון, בין רון לנאשם, ובין הנאשמת לאחרת.

מאסופת תכתובות הדואר האלקטרוני בין המתלוננת לנאשם עולה, כי החל ממועד בו נחתם ת/3 עד מועד בו נשלח המטען, התכתבו הנאשם והמתלוננת באמצעות דואר אלקטרוני, כשלא מצוין בתכתובות או בטופס כלשהו בטרם יציאת המטען מהארץ, באיזה סוג ביטוח בוטח המטען.

ביום 2.7.13 שלח הנאשם לבקשת המתלוננת בדואר אלקטרוני את שטר המטען, כאשר בשטר המטען מצוין, בין היתר, כי נפח המטען 4.5 מטר קוב.

ביום 4.8.13 שלחה המתלוננת דואר אלקטרוני לנאשם וציינה שהמטען הגיע לנמל סידי ומבקשים הרבה מאוד כסף על מנת לשחרר אותו. הנאשם ענה לה באותו יום שיבדוק ויחזור אליה. כן כתבה לו המתלוננת שנפח המטען קטן מהנפח 5.142 שלפיו הנאשם חייב אותה עבור המשלוח, והנאשם השיב כי יבדוק זאת ויחזור אליה (עמוד 70 ל-ת/5).

עמוד 7

ביום 13.8.13 שלחה המתלוננת דואר אלקטרוני לנאשם וכתבה שלא שמעה ממנו ונאלצה לשלם הרבה כסף למתווך בסידיני. כן התלוננה על כך ששילמה לפי נפח של מטען גבוה יותר ממה שהיה בפועל. עוד כתבה, כי חפצים מסוימים שהנאשם ארז אותם נהרסו, והיא שילמה ביטוח, כאשר סיימה את ההתכתבות במשפט "אנא תגיד לי מה הצעד הבא מבחינת הביטוח ומבחינתנו" (עמוד 82 ל-ת/5).

בנוסף שלחה באותו יום דואר אלקטרוני נוסף לנאשם בו ביקשה שיעביר את ההפרש הכספי בגין הפרשים בנפח המטען לאמה, והתלוננה על כך שהנאשם לא ארז את הפריטים כראוי ולכן נפגעו.

ביום 26.8.13 שלחה המתלוננת דואר אלקטרוני לנאשם בו ציינה שהיא מצרפת את המכתב שכתבה לבקשתו ומבקשת שישלח לה את הפוליסה. במכתב שצרפה ואשר מופנה לכל מען דבעי ציינה, שהיא יודעת שהאוניה לא טבעה, אבל כל החפצים במטען בלתי שמישים שכן הם מסריחים וחלקם נפגעו בשל אריזה מרושלת (עמודים 88-90 ל-ת/5).

ביום 27.8.13 שלח הנאשם למתלוננת דואר אלקטרוני וציין, רצ"ב פוליסת ביטוח עבור המשלוח שלכם מחולון לנמל בסידיני אוסטרליה- ביטוח Total lost (עמוד 91 ל-ת/5).

ביום 27.8.13 פונה המתלוננת בדואר אלקטרוני לרון בצירוף פוליסת הביטוח, ורון משיב לה שקיבל את ההצעה לביטוח שלה מהנאשם, והיא שונה מהצעה שהיא שלחה, ולכן תביעתה נדחתה, שכן הפוליסה אינה מכסה את האירוע. המתלוננת השיבה לו שהנאשם זייף את הטופס ותפנה למשטרה באמצעות הוריה (עמודים 95-105 ל-ת/5).

ביום 27.8.13 שולח רון דואר אלקטרוני לנאשם ומצרף את הדואר ששלחה המתלוננת אליהם, מציין את השוני שבסימון סוג הביטוח, ומבקש מהנאשם שיבהיר למתלוננת שהטופס שלה לא מקורי ושהם שוקלים פניה למשטרה (עמוד 95 ל-ת/5).

הנאשם שלח ביום 27.8.13 דואר אלקטרוני לרון בו כתב שהוא שלח את המסמך של ההצעה לביטוח לאטלס ללא שינוי ושהסביר למתלוננת ולאמה שהביטוח מכסה אובדן כללי ואינו תופס לאחר שהמשלוח הגיע לאוסטרליה. עוד ציין, כי אינו יכול להגיב לזיוף שהוא שלח את הטופס שקיבל מהמתלוננת, וביקש מרון שינסה לעזור "ותמנע מגורמים של מרמה וכדומה" (עמוד 94 ל-ת/5).

ביום 27.8.13 שלחה המתלוננת דואר אלקטרוני לרון וכתבה כי הנאשם זייף את הטופס (עמוד 105 ל-ת/5). הנאשם שלח לה באותו היום דואר אלקטרוני וכתב, שהיא זו שזייפה ולא הוא (עמוד 107 ל-ת/5).

9. הכרעה :

א. בע"פ 9372/03 פון וייזל נ' מ"י, פורסם ביום 23.9.04, נסקרה ההלכה בעניין ראיות נסיבתיות על ידי כב' הש' פרוקצ'יה: "...הראייה הנסיבתית על פי טיבה מוכיחה את הנסיבות ולא את העובדה הטעונה הוכחה, ואילו הליך קביעת הממצא העובדתי נעשה על דרך הסקת מסקנה הגיונית מן הנסיבות שהוכחו בראייה ישירה. "רק אם המסקנה המפלילה המוסקת מן הראיות הנסיבתיות גוברת באופן ברור והחלטי על כל תיזה עובדתית חלופית אחרת, כי אז ניתן לומר שהיא הוכחה מעל לספק סביר. עליה להיות המסקנה ההגיונית היחידה שניתן להסיק בנסיבות הענין, ודי באפשרות קיומה של מסקנה אפשרית אחרת שאינה רחוקה ודמיונית כדי להקים ספק סביר שדי בו לזיכוי של נאשם ... (הליך הסקת המסקנה המפלילה מהראיות הנסיבתיות הוא תלת-שלבי: בשלב ראשון נבחנת כל ראייה נסיבתית בפני עצמה כדי לקבוע אם ניתן להשתית עליה ממצא עובדתי; בשלב שני, נבחנת מסכת הראיות כולה לצורך קביעה האם היא מערבת, לכאורה, את הנאשם בבצוע העבירה, כאשר הסקת המסקנה המפלילה היא תולדה של הערכה מושכלת של הראיות, בהתבסס על נסיון החיים ועל השכל הישר. המסקנה המפלילה עשויה

להתקבל גם מצירופן של כמה ראיות נסיבתיות, אשר כל אחת בנפרד אמנם אינה מספיקה לצורך הפללה, אך משקלן המצטבר מספיק לצורך כך. בשלב שלישי, מועבר הנטל אל הנאשם להציע הסבר העשוי לשלול את ההנחה המפלילה העומדת נגדו. הסבר חלופי למערכת הראיות הנסיבתית, העשוי להותיר ספק סביר ביחס להנחה המפלילה את הנאשם, די בו כדי לזכותו. בית המשפט מניח את התיזה המפלילה של התביעה מול האנטי-תיזה של ההגנה, ובוחן האם מכלול הראיות הנסיבתיות שולל מעבר לכל ספק סביר את גרסתו והסברו של הנאשם "...".

עוד נקבע בפסיקה, כי "במסגרת השלב השלישי, יידרש בית המשפט לבחון את 'התזה המפלילה', לא רק אל מול גרסתו של הנאשם, אלא גם להעלות בעצמו הסברים חלופיים בעלי פוטנציאל מזכה, ואפילו הסברים שאינם מתיישבים עם טענות ההגנה (ראה לדוגמה ע"פ 2661/13 **יחיב נ' מדינת ישראל**, [פורסם 18.2.2014])".

ב. אין מחלוקת כי הנאשם שלח ביום 26.8.13 לאטלס את ת/11 שהינו מסמך מזויף כ-3 חודשים לאחר שהועברה לנאשם בפקס הצעה לביטוח מטען של המתלוננת. מעדות הנאשם ומהודעתו (ת/1) שנסקרו לעיל, אני קובעת כי אין לנאשם כל הסבר הגיוני לשליחת ת/11 לאטלס כ-3 חודשים לאחר שקיבל הצעה לביטוח המטען לאטלס מהמתלוננת. עוד מצאתי, כי לא ניתן ליתן אמון בדברי הנאשם אשר מסר גרסאות שונות בהודעתו (ת/1) ובבית המשפט לעניין ידיעתו בדבר הגעת המטען לנמל סידני בעת ששלח את ת/11. אני מקבלת את גרסת הנאשם בעדותו בבית המשפט לפיה, החוקרת שגבתה את הודעתו עיוותה את דבריו, שכן הנאשם אמר פעמיים ב-ת/1 כי לא ידע שהמטען הגיע לנמל, והחוקרת חנ ג די אשר העידה בבית המשפט, לא נשאלה ולא עומתה עם דברי הנאשם כי עיוותה את דבריו. בנוסף, מהתכתבויות בדואר אלקטרוני בין הנאשם למתלוננת (עמוד 82 ל-ת/5) אני קובעת, כי הנאשם ידע על הגעת המטען לאוסטרליה לכל המאוחר ביום 4.8.13.

בנוסף מצאתי, כי לא ניתן ליתן אמון בדברי הנאשם, כי לא ידע על הנזק שנגרם למטען בעת ששלח את ת/11 לאטלס שכן ביום 13.8.13 שלחה המתלוננת דואר אלקטרוני לנאשם וכתבה לו, בין היתר, כי חפצים שהנאשם ארז נהרסו (עמוד 82 ל-ת/5). כן אני מקבלת את דברי הנאשם כי לא קיבל מהמתלוננת את הדואר האלקטרוני מיום 26.8.13 בו פירטה שהחפצים במטען מסריחים. תשובת הנאשם בחקירה נגדית, כי יתכן שהדואר הנ"ל הגיע ל"ספאם" הינה טענה בעלמא, בפרט שאין מחלוקת כי הודעות הדואר האלקטרוני האחרות אותן שלחה המתלוננת לנאשם הגיעו לתיבת הדואר הנכנס שלו והנאשם קיבל וקרא אותם.

זאת ועוד, מצאתי כי לנאשם היה מניע לזייף את ת/11 לאור העובדה כי לא שלח את ההצעה לביטוח המטען שקיבל מהמתלוננת לאטלס, בטרם הגיע המטען לנמל סידני באוסטרליה. מעדות רונן ברי, כי לא ניתן היה לבטח את המטען בביטוח כל הסיכונים לאחר הגעת המטען לנמל. לפיכך, אם המתלוננת שלחה לנאשם את ת/2 בו סומן X לצד המילים כל הסיכונים, לנאשם היה מניע לזייף את ת/2, שכן המתלוננת אינה זכאית לקבל פיצוי מאטלס בגין המטען שלטענתה ניזוק, ועל הנאשם שגבה תשלום מהמתלוננת בגין ביטוח המטען באטלס ולא שלח את הצעת הביטוח במועד לאטלס היה לפצות את המתלוננת.

ג. לאור העובדה כי הנאשם הוא זה ששלח את המסמך המזויף ת/11 לאטלס ולאור גרסאות סותרות של הנאשם האם ידע בעת ששלח את ת/11 על הנזק שנגרם למטען ושהמטען הגיע לנמל סידני, מצאתי כי על הנאשם רובצת עננה כי ביצע את המיוחס לו בכתב האישום, אולם לטעמי אין די בכך כדי להסיק מסקנה הגיונית יחידה, שהנאשם ולא אחר זייף את ת/11. אני סבורה, כי קיים ספק אם הוסכם בין הצדדים כי המטען יבוטח בביטוח כל הסיכונים, שכן מעדות רונן ומהנספחים של ת/2 עולה, כי ניתן לבטח בביטוח כל הסיכונים מטען אשר ארוז באריזה מקצועית, ואילו מטען שנארז על ידי המבוטח בעצמו, לא ניתן לבטחו בביטוח כל הסיכונים. בנוסף מעדות המתלוננת עולה, כי ארזה עם אמה את רוב החפצים, וברי כי חפצים אלו לא ניתן היה לבטח בביטוח כל הסיכונים, כאשר המתלוננת לא

נתנה כל הסבר כיצד ביטחה מטען שארזה בעצמה בביטוח כל הסיכונים, ולא חלקה כי בתנאי הביטוח המצויים בנספחים של ת/2 וקראה אותם נכתב במפורש, שהביטוח לא מכסה אותן.

יתרה מזו, מ-ת/5 עולה, כי הנאשם והמתלוננת אינם מציינים את סוג הביטוח בו בוטח המטען, וסוג הביטוח הוזכר על ידי הנאשם לראשונה בדואר אלקטרוני ששלח למתלוננת ביום 27.8.13 בו ציין, כי הוא שולח לה את פוליסת הביטוח ומדובר בביטוח Lost Total (עמוד 91 ל-ת/5). מ-ת/5 עולה, כי המתלוננת השיבה להודעות הדואר האלקטרוני שקיבלה מהנאשם, אולם לא הגיבה ולא תיקנה את הנאשם כי טעה, וכי מדובר בביטוח כל הסיכונים, ואף לא נתנה לכך כל הסבר בבית המשפט.

עוד מצאתי, כי לא ניתן לקבוע על סמך עדות אביה של המתלוננת - מר נתן יחזקאל, ממצאים כי המתלוננת והנאשם סיכמו על ביטוח מסוג כל הסיכונים, שכן אביה של המתלוננת העיד, כי כשהנאשם הגיע לביתם לפגישה ראשונה עם המתלוננת כל המטען היה ארוז למעט אופניים, עדות אשר אינה מתיישבת עם עדות המתלוננת והנאשם, ומדובר בפרט מהותי עליו חזר העד מספר פעמים. בנוסף, המתלוננת לא העידה כי אביה היה נוכח בסיכום על סוג הביטוח אלא העידה, כי התייעצה איתו על סוג הביטוח, ואילו הנאשם העיד שאביה של המתלוננת כלל לא היה באותו יום בבית.

כמו כן, אין מחלוקת כי טופס ההצעה לביטוח הועבר למתלוננת ע"י הנאשם על מנת שתמלא ותחזירו לנאשם ולא ניתן לשלול שלא הנאשם הוא אשר זיף את ת/11, שהרי בנקל יכולו המתלוננת או אחר לצלם את טופס ההצעה לביטוח שקיבלה מהנאשם בטרם מולא ולשלוח בפקס לנאשם את ת/11, שהינו מסמך מזויף.

ד. לסיכום, מכלול הראיות אינו מצביע, בהכרח, על תרחיש אחד ויחיד שהנאשם הוא זה אשר זיף את ת/11 וביצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום, שכן לא ניתן לשלול תרחישים אחרים שיכולים להתיישב עם חפותו של הנאשם. לפיכך, אני מזכה את הנאשם מחמת הספק מכל המיוחס לו בכתב האישום.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

**ניתנה והודעה היום ה' אלול תשע"ו,
08/09/2016, לאחר שעיכרי תוכנה
הוקראו לצדדים, במעמד הנוכחים.
יעל פרדלסקי, שופטת**

הוקלד על ידי ליזה אילוז